

בשנת 1950 נמצאה מפה באו"ם התוחמת הגבול בינינו וכין עבה"י. המפה

היא מיום 8 ליולי 1948, ויוחר נוחה לנו מהמפה שהיתה ידועה עד אז מיום

21 ליולי, אם כי כל הזמן השתמשו במפה של 21 ביולי.

החלטנו ולהודיע לריילי שאנו עומדים על זכותנו לפי המפה של 8 ביולי,

אבל אנו מסכימים לסלק הצריף.

- שיחה עם נחום גולדמן - על הפרוברסיביות, על חיאות המגבית והמלווה,

על פעולת המלווה, בדרום אמריקה.

נחכה לבואו של שוורץ (בסוף החודש) בבעית התיאום.

- באו אצלי המטריסים מהוליווד ~~אצ~~ העושים סרט ישראלי. שלשה מהם היו

חסידי אייזנהאור, ושינו דעתם לאחר ששמעו גאומי שני הקנדיטים.

- אבן מטלגרף שבחירתו של ספיוונסון מובטחת. אך עדיין אני מעקק.

20.10.52, יום כ"א חשוון

יצאתי חבוקר לבני ברק למגישה עם חזון איש. העתונים שוו לביקור ערך

סנסציוני, ומצאתי בדרך וסביב ביתו קהל. קהל חסידי חסידיו חיכו בחוץ ובחדרים

חקרובים. אחי נכנס רק יצחק נבון. העמדתי לפניו השאלה אשר עד כה לא קיבלתי

עליה חשובה מספיקת ממכרי האדוקים. בתו"ל לא היה תייהודי תלוי בכלל היהודי.

תגוי היה מוציא לחם מהאדמה, והיהודי היה קונה אותו. תגוי עשה חקקים, והיהודי

נשע או לא ששע לו. לא היה שלטון חלל היהודי על היהודים, והיהודי באמריקא

למשל אינו תלוי בטאום בצבור היהודי. מאז קום המדינה נוצר מצב חדש שלא היה

אלפים שנה. היהודים מוכרחים להתפרנס זה מזה" - הוקם משק לאומי. היהודים מקימים שלטון ועושים חוקים לעצמם, וכל מרט יהודי תלוי בכלל.

אנו מפולגים, למי כמה סימנים, לענין שלפנינו אנו מפולגים לפי יחסינו למסורת הדתית. יש יהודים כמון וכמוני. איך נחיה יחד? איך נהווה יחידה?

"חזון איש" הקשיב בבת צחוק קלה ופיקחת. יש לו פנים וענינים של איש רוח. ישבנו לידשולחן ריק בחדר שיש בו מטה וארון-ספרים.

הוא ענה תחילה שהוא מאמין שיבוא יום וכלנו נהיה בדעת אחת ולא תהיה שאלה. שאלתיו: נניח, אבל עד אז?

עד אז? מדוע מוכרח בחור צעיר לעבוד בשבת דווקא ליד ביהי? מדוע לא יכלים גם אתם לשמור שבת - כלום זה מזיק?

אמרתי גם אנו מוקירים השבת, ורוצים בעונג שבת, אבל חמיסחנו שונה. למשל אם אני טרוד בעבודה כל השבוע אני רוצה בשבת לטפל בפרחים שעל ידי ביתי, או לעשות אחר דבר אחר שיש בו הרחבת הדעת, אם כי זה נגד השולחן ערוך, והן לא תיתכן שתאנסו אותנו.

אמר הדבר יסחדר, למי שעה ינהג כל אחד כלבו. אמרתי אין זו תשובה הולמה. יש דבר שנוגע לכלל. יש שאלת קיום, יש פיקוח נפש. כלום אינו מודה שאהבת ישראל קודמת לכל?

אמר אמנם אהבת ישראל ואהבת התורה נראות כשני דברים, כמו שכל שאר הדברים נראים לנו כאילו נפרדים זה מזה, אבל בראית עליונה הם מהוים אחדות, ואין ישראל בלי תורה ואין תורה בלי ישראל, ולכן אין השאלה אם אהבת ישראל קודמת לאהבת התורה בתקורת כלל אליבא דידיה.

ואשר לפיקוח נפש יש לבדוק המסיבות.

לבסוף גמר דבריו בהנחה בלתי מפורכת: יש דברים שנמסור עליהם נפשנו; אנחנו אולי מעטים, אבל כשנמסור נפשנו נהיה חזקים, ולא יהיה כוח שיחגבר עלינו.

דיבר כל הזמן ברוח טובה ורבת צחוק, בלי זעם קנאי, אם כי בלי ספק ^{יש} בו נימה קנאית, אם כי סמויה מן העין.

השיחה ארכה כחמשים רגע.

משם לקח אותי ראש עיריית בני ברק מורגנשטרן לבית העירייה ונתקיימה מסיבה בהשתתפות כל חברי מועצת העירייה, מספ"מ עד נציגי האגודה.

חזרתי לירושלים באחת.

21.10.52, יום ג' ב' חשוון

בבוקר יצאנו לאילת ל"ברית" של הילד הראשון שנוצר בנמל היס-סוף שלנו. הטיסה נמשכה כשעה ורבע. הטיס אותנו אולירון צבאי משדה התעופה בעקרון. אחרי הצה"ת יצאנו לביקור ביטבתה (התאחדות נחל) - יש כבר פה חרנבולות, עזים, פרות וסוס ונסיעות. משם חזרנו לבאר-אורה. מחוסר מים לא סביאים ילדים לבאר אורה.

ברבע לפני חמש המראנו חזרה, ובשש נחתנו בעקרון. שבתי מיד לירושלים.